

Історія Людмили Свідницької – учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини» 2025 року, в номінації «Майстриня своєї справи»

Людмила Вікторівна Свідницька народилася та виросла на Донеччині в місті Білицьке, а згодом переїхала до м.Покровська. Педагогіка супроводжує її все життя – від роботи вихователькою в дитячих садках до професії вчительки початкових класів, якій вона присвятила понад 13 років.

У 2022 році її рідне місто опинилося в прифронтовій зоні. Попри всі труднощі, Людмила не залишила дітей без підтримки, а продовжувала навчати й надихати їх. Згодом через війну вона стала переселенкою, однак навіть в евакуації не зупинила свою педагогічну і творчу діяльність.

В освіті вона завжди була новаторкою. Створила власну методику «підлога, яка говорить», що поєднує навчання з руховою активністю дітей. У її класі завжди панує атмосфера допитливості та радості. «Дитина має вчитися з посмішкою, тоді знання залишаються назавжди», – каже Людмила. Її учні активно беруть участь у STEM-проектах, конкурсах і фестивалях, отримують нагороди та відзнаки.

Людмила із задоволенням ділиться своїм досвідом із колегами, проводить майстер-класи, публікує власні розробки у педагогічних виданнях. Її професійна діяльність відзначена дипломами всеукраїнських конкурсів і публікаціями у профільних журналах.

Та діяльність Людмили Вікторівни не обмежується школою. Вона завжди відгукується на потреби інших людей. У новому місці проживання її вже знають як людину, яка не стоїть осторонь, коли хтось потребує допомоги.

Окрема сторінка її життя – творчість. Кілька років тому вона захопилася лазерним різанням і гравіюванням по дереву. Так з'явилися годинники, органайзери, навчальні ігри, оригінальні подарунки, які створюють затишок і користь водночас. У період евакуації виникло нове хобі – виготовлення чайних бомбочок, які вона перетворює на ароматні набори. Об'єднавши обидва захоплення, Людмила Вікторівна створює справжні витвори мистецтва, що дарують тепло людям.

Її історія – це історія жінки, яка, попри вимушене переселення, продовжує працювати з дітьми, розвивати творчість і віддавати частинку свого серця кожному, хто потребує підтримки.

Людмила Свідницька доводить, що навіть у найскладніші часи можна залишатися сильною, надихати інших і творити добро. Саме такі жінки уособлюють справжню Донецчину – людяну, креативну, незламну.